

- 6) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy może, o ile zezwala na to prawo krajowe, wyjątkowo utrzymać w mocy skutki środków, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zostały przyjęte z naruszeniem obowiązków wynikających z dyrektywy 2011/92 i dyrektywy 92/43, jeżeli to utrzymanie w mocy jest uzasadnione nadrzędnymi względami związanymi z koniecznością uniknięcia rzeczywistego i poważnego zagrożenia polegającego na przerwaniu dostaw energii elektrycznej w danym państwie członkowskim, któremu nie można zaradzić za pomocą innych środków i rozwiązań alternatywnych, w szczególności w ramach rynku wewnętrznego. Wspomniane utrzymanie w mocy może obejmować jedynie okres ściśle niezbędny do usunięcia tej niezgodności z prawem.

(¹) Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — - Niemcy) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-469/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Społeczeństwo informacyjne — Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych — Artykuł 2 lit. a) — Prawo do zwielokrotniania — Artykuł 3 ust. 1 — Publiczne udostępnianie — Artykuł 5 ust. 2 i 3 — Wyjątki i ograniczenia — Zakres — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej)

(2019/C 319/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Funke Medien NRW GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że stanowią one środki pełnej harmonizacji materialnej treści praw, o których w nich mowa. Artykuł 5 ust. 3 lit. c) przypadek drugi i art. 5 ust. 3 lit. d) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stanowią one środków pełnej harmonizacji zakresu wyjątków lub ograniczeń, które zawierają.

- 2) Ustanowione w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wolność informacji i wolność prasy nie mogą uzasadniać, poza wyjątkami i ograniczeniami przewidzianymi w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/29, odstępstwa od wyłącznych praw autorów do zwielokrotniania i publicznego udostępniania, o których mowa, odpowiednio, w art. 2 lit. a) i w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.
- 3) W ramach wyważenia, jakiego sąd krajowy powinien w świetle wszystkich okoliczności konkretnej sprawy dokonać pomiędzy z jednej strony prawami wyłącznymi autora, o których mowa w art. 2 lit. a) i w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29, a z drugiej strony prawami użytkowników przedmiotów objętych ochroną, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. c) przypadek drugi i w art. 5 ust. 3 lit. d) tej dyrektywy, powinien on oprzeć się na wykładni tych przepisów, która, uwzględniając ich brzmienie i zachowując ich skuteczność (effet utile), jest w pełni zgodna z zagwarantowanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej prawami podstawowymi.

(¹) Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Sprawa C-476/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Społeczeństwo informacyjne — Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych — Próbkowanie (sampling) — Artykuł 2 lit. c) — Producenci fonogramów — Prawo do zwielokrotniania — Zwielokrotnianie „częściowe” — Artykuł 5 ust. 2 i 3 — Wyjątki i ograniczenia — Zakres — Artykuł 5 ust. 3 lit. d) — Cytowanie — Dyrektywa 2006/115/WE — Artykuł 9 ust. 1 lit. b) — Prawo do rozpowszechniania — Prawa podstawowe — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 13 — Wolność sztuki)

(2019/C 319/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Strona pozwana: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. c) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przyznane w tym przepisie na rzecz producenta fonogramów wyłączne prawo do zezwalania na zwielokrotnianie lub zakazywania zwielokrotniania jego fonogramu umożliwia mu sprzeciwienie się wykorzystaniu przez osobę trzecią próbki dźwiękowej, nawet bardzo krótkiej, pobranej z jego fonogramu w celu włączenia tej próbki do innego fonogramu, chyba że próbka ta zostanie na nim zamieszczona w zmienionej i nierozpoznawalnej dla ucha postaci.